

[Aksel Larsen.]

jo sikkert så effektiv, at det er meget små beløb, der unddrages, i hvert fald fra de almindelige jævne skatteydere. Skat ved kilden vil være en fordel for alle, der arbejder. Jeg tror, det vil være en fordel for uhyre mange såkaldte erhvervsvirksomheder, som har et pokkers arbejde i øjeblikket med at føre korrespondance med de kommuner, der kræver lønindeholdelse af skatten. I det hele taget, selv om jeg ved, at det på visse områder kan være kompliceret at indføre kildeskat, tror jeg, det vil være en fordel at få den. Jeg vil håbe, at dette indgår i den kommende regerings overvejelser. Jeg er jo ganske klar over, at det indgår i et af regeringspartiernes overvejelser.

Jeg bliver nødt til for mine synders skyld at beskæftige mig en smule med, hvad der har været skrevet i Land og Folk i dag, torsdag den 20. oktober, om den tale, jeg holdt her i går. Man refererer nemlig min tale sådan — jeg tillader mig at citere: —

„Han ville i hvert fald ikke medvirke til at lette skatterne, da det offentlige ikke havde råd hertil med de opgaver, der forestod. Hvis det skulle være nødvendigt, ville han endda støtte skatteforhøjelser.“

Jeg er ganske klar over, at det ikke er en misforståelse, at det er refereret på den måde; jeg er ganske klar over, at misforståelsen ikke vil blive redresseret, men jeg kunne alligevel tænke mig at citere af min egen tale, hvad jeg har sagt herom:

„Alt dette“ — alle de opgaver, jeg havde talt om — „kalder navnlig på staten og medfører, at staten må have penge at råde over. Derfor tror jeg ikke på forsvarligheden i at forringe statens indtægter ved skattelettelse. Men jeg tror, vi skal have en skattereform, som fordeler skatterne anderledes og mere retfærdigt, og som gør opkrævnings-systemet mere rationelt. Jeg forstår godt, at den højtærede statsminister ikke har turdet nævne afskaffelse af skattefradragets retten, men jeg håber rigtignok, at socialdemokratiet efter valget er at få i tale på dette område.“

Nu kunne man få det indtryk af det, jeg har sagt, at jeg altså er tilhænger af, at der skal opkræves langt større beløb i skatter. Det er jeg ikke, selv om jeg ville

være det, hvis det var nødvendigt for at løse de af mig nævnte opgaver. Men jeg er af den mening, at staten kan begynde at spare, og den kan begynde at spare de 1 200 mill. kr. årligt til militærvæsenet.“

Jeg har ikke talt om, at jeg er modstander af skattelettelse, jeg har sagt, at jeg tror, at det offentlige ikke kan klare sig med mindre indtægter, end det har nu, men man kan meget vel ved en skattereform fordele skatterne anderledes, mere socialt retfærdigt, hvilket vil bevirke, at visse befolkningsgrupper får skattelettelse, medens det går den modsatte vej for andre.

Medens jeg er ved det, må jeg vel også nævne — for jeg synes, det skal gå over i historien — at man i det samme folketingsreferat i Land og Folk skrev, at Aksel Larsen

„ikke mindst vendte sig mod kommunisternes krav om, at Danmark skal støtte gennemførelsen af internationale aftaler om afrustning.“

Enhver, der har hørt mig tale i går, og enhver, der vil læse Folketings Tidende, ved, at det har jeg aldeles ikke vendt mig imod. Land og Folks medarbejder kan imidlertid godt opfinde noget sådant, for tryksværte er jo endnu forholdsvis billig.

Så står der også, at jeg vendte mig

„i den forbindelse direkte mod det kommunistiske forslag om allerede nu at gennemføre den nødvendige ændring af valgloven“.

Det, jeg i virkeligheden gjorde — og det har jeg også sagt til det ærede medlem hr. Alfred Jensen — var, at jeg vendte mig imod det, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen havde sagt i sin fremsættelsestale. Jeg vendte mig ikke imod forslaget, men det ærede medlem hr. Alfred Jensen sagde i sin fremsættelsestale, at hvis det blev vedtaget nu, kunne de 21-årige komme til at stemme allerede ved valget den 15. november, og det tillod jeg mig at sige var noget vrøv; det kunne jo teknisk ikke lade sig gøre. Det betyder ikke, at jeg har vendt mig imod tanken om, at der skal være 21 års valgret. Ja, så skal det klares af det ærede medlem hr. Alfred Jensen med et ord hentet fra Peder Syv om, at jorden er altid frossen for vantrevne svin. Jeg kan selvfølgelig ikke konkurrere med det ærede medlem med hensyn til at citere ordsprog, men jeg kender dog et par stykker, bl. a. et, som er mere